

15 . Bozânta Mică | Comuna: Recea | Județ: Maramureș | Punct: Grind | Anul: 2013

Anul: 2013

Cod RAN: 106425.01

Perioade: Preistorie, Antichitate

Epoci: Epoca bronzului, Epoca romană timpurie

Tipuri sit: descoperire izolată

Categorii sit: Civil, Domestic

Autori: Marius Vasile Ardeleanu, Bogdan Bobâna, Raul-Vasile Cardoș, Dan Pop, Ioan Stanciu

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Institutul de Arheologie și Istoria Artei, Cluj-Napoca

Raport

Localitatea Bozânta Mică este situată la 15 km vest de Baia Mare și la 5 km nord-vest de drumul european E 58, între râurile Someș și Lăpuș. Locul de hotar, numit de localnici „Grind” sau “Grindul Alb”, se găsește în partea nord-vestică a localității, spre Arieșu de Câmp, la circa 150 m vest de malul stâng a Lăpușului și la 1,2 km sud-est de confluența acestuia cu râul Someș. În acest punct, cu prilejul mai multor cercetări de suprafață, prima dintre ele efectuată de dr. Ioan Stanciu în anul 1992, au fost descoperite numeroase fragmente ceramice datând din epoca bronzului, epoca romană și medieval timpurie (2).

Proiectul de cercetare arheologică a sitului de la Bozânta Mică “Grind” a fost inițiat, în anul 2008, de Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș în colaborare cu Institutul de Arheologie și Istoria Artei din Cluj-Napoca și are ca principale obiective cercetarea integrală a sitului, salvarea, protejarea, conservarea, restaurarea și valorificarea complexă a rezultatelor toate acestea urmând să contribuie la mai buna cunoaștere a epocii bronzului, epocii romane și perioadei medieval timpurii din bazinul inferior a Lăpușului. Primele cercetări arheologice sistematice au fost desfășurate în anul 2009 (3), urmată de apoi, an de an, de alte campanii de cercetare (2010-2012).

În anul 2013 a fost trasată și cercetată o singură suprafață, denumită - S I/2013, orientată pe direcția nord-sud, cu dimensiunile de 17 m x 10 m, a fost împărțită în două sectoare – A și B, fiecare sector având câte 5 metri lățime pe axa est-vest și 17 m lungime pe axa nord-sud. Pe lângă împărțirea în cele două sectoare, s-a realizat și un caroiș din 2 în 2 m pe axa nord-sud, excepție ultima porțiune care avea 3 m (între metri 14 și 17). Pentru cercetarea integrală a complexului 119, a fost trasată caseta A/2013, situată la sud de SI/2013, între metri 1,30 și 3,80, cu un martor stratigrafic de 20 cm, cu dimensiunile de 2,50 m X 1 m. Săpătura a fost efectuată manual, cu ajutorul muncitorilor angajați, pe întreaga durată a săpăturilor nu a fost folosit nici un fel de utilaj mecanizat. Metoda de săpătură folosită a fost cea bazată pe straturi și răzuiri succesive, fiecare strat săpat având o „pană de hârleț” (cca. 15 cm), iar complexele identificate au fost secționare, desenate și fotografiate. Suprafața totală cercetată a însumat 172,50 m².

Stratigrafia se prezintă în felul următor: sub un strat vegetal de câțiva centimetri (3-5), urmează stratul arabil, de culoare cafeniu-nisipos (grosime medie 20-25 cm). De la 25-30 cm adâncime urmează un strat de pământ de culoare neagră cu chirpic și cioburi, după care, de la 50-60 cm adâncime urmează un strat de pământ nisipos cu pietriș. Stratul de steril arheologic constă într-un nisip fin de culoare gălbuie, la fel ca și în cazul celorlalte secțiuni săpate la Bozânta Mică „Grind”. Cu excepția zonelor unde au fost surprinse complexe arheologice, nu s-a identificat un strat de cultură corespunzător celor trei epoci cunoscute din cercetările efectuate în anii anteriori.

În cursul cercetărilor au fost identificate și cercetate 24 de complexe arheologice. Dintre acestea, șase

complexe aparțin epocii romane - Barbaricum (sec. II-IV p.Chr.), cu puțin material arheologic, marea majoritate a ceramicii fiind recoltată din strat. Se remarcă câteva fragmente de la vase de tip chiupuri, decorate cu linii drepte și în val, castroane lucrate la roată, din pastă fină, culoare cenușie, dar și câteva fragmente de la vase lucrate cu mâna, de la oale, din pastă grosieră, cu pietricele în pastă, culoare cărămizie, cu urme de ardere secundară. Opt complexe arheologice descoperite aparțin epocii medievale timpurii (secolul VIII p. Chr.), majoritatea fiind gropi de stâlpi de la o construcție de suprafață ce adăpostea un cuptor menajer (complexul 119). Un număr de zece complexe au atribuire culturală incertă. Pe lângă materialul ceramic descoperit, au apărut și câteva fragmente de zgură de fier, precum și un fragment de sticlă, un nucleu de silex și o mărgea polifațetată.

Materialele arheologice și documentația foto și grafică se găsesc la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș.

Note

- (2) C. Kacsó, Noi descoperiri Suciul de Sus și Lăpuș în nordul Transilvaniei, *Marmatia* 7/1, 2003, 109 nr. 4 a, 135 nr.21, pl. 2/5/14; I. Stanciu, Descoperiri medievale timpurii din județele Satu Mare și Maramureș. Date noi, observații și opinii referitoare la ceramica medievală, *Marmatia* 2003, 257, 279 nr. 21/4; A. Matei, I. Stanciu, Vestigii din epoca romană (sec. II-IV p.Chr.) în spațiul nord-vestic al României, *Zalău – Cluj-Napoca* 2000, 37 nr. 29/47; D. Pop, Câteva considerații privind stadiul cercetării culturii Suciul de Sus și a grupului Lăpuș, *StCom SatuMare* 22/1, 2005 (2008), 72 nr. 22.
- (3) I. Stanciu, M. Ardeleanu, B. Bobîna, R. Cardoș, D. Pop, *Bozânta Mică, com. Recea, jud. Maramureș*. Punct: Grind, *CronCercArh Campania* 2009, București, 2010, 35-36, no. 7.

Informații suplimentare online

[Raportul 5123 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
